

[Udenrigsministeren]

arbejdsdokumenter også skulle gælde i de tilfælde, hvor arbejdsdokumenter blev videregivet til en anden forvaltningsmyndighed, når videregivelsen var påkrævet af hensyn til gennemførelsen af et internt præget samarbejde, der måtte anses for rimeligt begrundet i sagens karakter. Og netop som et eksempel på sådanne tilfælde pegede udvalget på arbejdet i de såkaldte EF-specialudvalg.

Man fremhævede også, at ministeren efter udvalgets opfattelse skulle have adgang til ved bekendtgørelse helt generelt at undtage sagsområder, hvor undtagelsesbestemmelserne i almindelighed ville medføre, at en begæring om aktindsigt kunne afslås. Derfor lagde Offentlighedsudvalget jo altså op til nøjagtig den samme ordning, som vi har i dag i offentlighedslovens § 10, nr. 3. Man gik bare endnu videre, idet man helt generelt foreslog, at interne arbejdsdokumenter, som var videregivet i dette internt prægede samarbejde mellem forskellige myndigheder, skulle være undtaget for aktindsigt.

Men det, der så skete i forbindelse med Folketingets behandling af Justitsministeriets forslag til ny offentlighedslov, var, at Folketingets Retsudvalg fandt, at Offentlighedsudvalgets helt generelle undtagelsesbestemmelse var for bred, og derfor udgik den i forbindelse med Justitsministeriets genfremsættelse af lovforslaget i 1985. Derimod var der mellem alle partierne, måske bortset fra SF, bred enighed om, at man skulle bevare de særligt udformede regler i offentlighedslovens § 10, herunder reglerne i § 10, nr. 3 og 4, om dokumenter vedrørende EF-beslutningsprocessen og dokumenter, der udveksles i forbindelse med, at en myndighed udfører sekretariatsopgaver over for en anden myndighed.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

For den historiske og i øvrigt gode ordens skyld kun en bemærkning til hr. Leif Hermann, som ret upræcist citerede, hvad jeg skulle have sagt på et givet tidspunkt.

Der blev sagt, at jeg havde udtalt mig for offentliggørelse, og så lød ordene: »af den slags ting«. Så upræcist har jeg i hvert fald ikke udtalt mig, og der er i hvert fald – hvad jeg end måtte have sagt, jeg husker det ikke selv ordret – ikke nogen modsætning imellem i en given situation at ønske et givet papir offentliggjort,

hvis man har den opfattelse, at det ikke vil skade danske interesser og altså mulighederne for en sags førelse for Danmark, og det, som forslaget her vil: at tvinge til offentliggørelse af papirer i tilfælde af sådanne sager under alle omstændigheder. På anden måde kan pkt. 4 i SF's forslag vist ikke læses.

Derfor vil jeg bare give denne korrektion og oplysning om, at der ikke er noget modsætningsforhold, uanset at jeg altså ikke har citeret præsent. Og det ser ud til, at hr. Leif Hermann heller ikke har det præsent, for så havde han jo nok anført det lidt mere nøjagtigt.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal lidt senere vende tilbage til de betragtninger, udenrigsministeren kom med med hensyn til min argumentation vedrørende offentlighedslovens og forvaltningslovens regler om EF-spørgsmål.

Men jeg vil blot komme med den bemærkning til udenrigsministeren, at jeg synes i grunden, at det er ganske utroligt, at udenrigsministeren sammenligner vores drøftelser, vores forhold til EF, hvad der foregår i EF, med en kortklub. Det synes jeg egentlig er ganske interessant, at et parti som Venstre, som vistnok ved festlige lejligheder står på det danske folkestyres grund, siger: Men I må finde jer i, kære venner, at det, vi nu er på vej ind i eller er inde i, er en kortklub, hvor det åbenbart dels er hemmelighedskræmmeriet og dels kortgiverens tilfældige kortgivning, der bestemmer, hvordan verden skal se ud.

Jeg synes, det er – for at sige det ligeud – en temmelig plat sammenligning, og jeg går ud fra, at når udenrigsministeren får tænkt sig lidt mere om, så vil han finde andre og mere rimelige sammenligninger med hensyn til den form for seriositet, der nødvendigvis – uanset om man bryder sig om EF eller ej – må hvile over det arbejde, Danmark gør som medlem af EF.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg vidste jo godt, at man skulle være frygtelig forsigtig med at komme med sådan mere folkelige paralleller fra det virkelige liv til SF'erne, der jo altså tilsyneladende stadig væk lever den dér lidt munkemarxistiske tilværelse fjernt fra sådan noget som kortenspil, og hvad vi almindelige mennesker nu en gang imellem forlyster os med.